

Politikus vagy lokálpatrióta?

Szellemi Műhely: Hozzászólások

Dr. Kovács Béla nem régen lakik itt a Duna-parton. Hozzászólásában megállapította, hogy ideköltözése óta érzékelhető a fejlődés a községben. A változás a minőség irányában halad. A lakosságnak sok idő kell, hogy észre vegye az újat és változtasson a szokásain. A község vezetése a község határain is túlnyúlik. A „*Gondolkozz globálisan, de cselekedj lokálisan*” jelszó megvalósítását javasolta. Furcsának tartotta sok esetben az országházban lezajló szavazásokat.

Petőné Horváth Éva gyakran részt vesz az önkormányzat testületi ülésein. Sokszor úgy érezte, hogy a testületi ülésen csak közönség. Felhívta a figyelmet arra, hogy ne csak a választások előtt legyen fontos a választópolgár. A képviselőnek azokat az embereket kell képviselni, akik őt megválasztották. Aki más véleményen van, az még nem ellenség. Minden ember véleményét meg kell hallgatni és nem piszkálódásnak kell tekinteni. Szerinte érdeklik az embereket a község ügyei. Nagy horderéjű kérdésekben előre kell a lakosság véleményét kikérni. Akkor lehet az embereket megnyerni egy ügy mellett, ha őt magát is részesévé tesszük. Az elmúlt másfél évben kedvező irányban változott a testület hozzáállása a választópolgárok véleményével kapcsolatban.

Fehér Antal a termodinamikából átvett *entrópia-tételt* alkalmazta a társadalmi folyamatokra. Ennek értelmében a természeti folyamatok a világban úgy mennek végbe, hogy a rendezetlenségek növekednek. Nem tudunk olyat tenni, nem történhet semmi olyasmi, hogy az előző állapothoz képest a következő állapot rendezetlensége ne növekedne. Tehát nő a káosz. Ez a világ egészére általában igaz. Elképzelhető viszont helyileg, hogy a rendezettség növekedhet. A törvény nem zárja ki ezt a lehetőséget. A svájci közvetlen demokráciát hozta fel példának. A svájciak nagyon sok kérdésben népszavazást tartanak, melynek nincsenek magas költségei.

Joó Péter felhívta a figyelmet arra, hogy *Hankiss Elemér* a *Csapdák és egerek –Magyarország 2009-ben és tovább* című könyvében nagyon sok esetet és megoldást tárgyal az itt elhangzottak közül. Több ilyen csapdát is említett a könyvből.

1) Amikor a politikust megválasztják, akkor jön a metamorfózis, az átalakulás. Teljes amnéziában szenved ilyenkor, azaz nem azt fogja tenni, amit ígért és amiért megválasztották.

2) A politikusok nem akarnak adózni (A kasztrendszer történelmi csapdája). A lakosság részéről elindult egy aláírásgyűjtés ebben az ügyben. Úgy hiúsították meg a népszavazást, hogy belenyúltak a törvénybe. Picit módosították, kicsit átalakították. Erre mondta több jogász, és alkotmánybíró, hogy a törvény „kiüresítése” történt meg ezáltal. Mivel a törvényt megmódosították, innentől kezdve a polgárok akarata nem érvényesülhetett.

3) Miért van különbség az Alföld és a Dunántúl között? Ez egy gazdasági és társadalmi csapda. Csak az emberek fejében van a különbség. Az Alföldre azt mondják: itt tanyavilág van. Képtelenek polgárosodni. Képtelenek lemondani valamilyen vagyronról a köz javára. Lehet benne valami igazság, mert látszanak a különbségek a falvak között.

4) Most már mindenkinek a fejében kezd motoszkálni, hogy baj van. Ha az egyén fejében nincs változás, akkor nem várható javulás. Minden gondolat az ember fejében születik meg. Minél többet kell beszélni a megoldásokról, és akkor előbb-utóbb megvalósulnak azok a dolgok, amelyeket gyakran emlegetünk. Mi ennek az egyik gyógymódja? Tudatosabb életet kellene élni. A szülőknek a gyerekekkel, a nagyszülőknek az unokákkal naponta el kellene beszélgetni. Ezzel a gyerek egyfajta bölcsesetre tehet szert és így nem az utca neveli. Sajnos nincsenek olyan kapcsolatok a generációk között, mint régebben voltak. Ha ezeket a kérdéseket, csapdákat helyre tudjuk tenni, akkor a gazdaság rendbetétele már könnyű lesz.

Dr. Kovács Tibor, Áporka polgármestere először a *Martinovics-effektusról* beszélt. A képviseleti demokrácia ma válságban van. Ennek a válságnak az oka, hogy ma a képviseleti demokráciát maguk elé követendő példának kitzűző társadalmakban a hatalom gyakorlásának a módja, a hatalom gyakorlóinak köre a Martinovics-effektus szerint kerül kiválasztásra. A történet régi és közismert. Martinovics nagyon szerette a népet és nagyon jót akart neki. Úgy érezte, hogy egy boldogító

eszmének a birtokában van, de nem tud eljutni Lipót császárhoz, mert nem veszik komolyan. Azért, hogy elérje célját generált egy összeesküvést, melynek ő állt az élére, majd ezután besúgta ezt az összeesküvést. Mindez eszköz volt számára azért, hogy valamilyen miniszteri szinthez eljusson véleményével. Egyszerű apátként nem tudott a nagy politikai döntésekbe beleszólni. Lefordítva a mai helyzetre. Ahhoz, hogy valaki döntési helyzetbe jusson, hatalmi helyzetbe kell kerülni. Ezért idomulni kell a már hatalmon levők elvárásaihoz. Ez a fajta mechanizmus az emberekben egyfajta destrukciót okoz. Közben konfliktusok támadnak önmagunkkal, saját önképünkkel szemben. Nem tartható fenn ez az állapot hosszabb ideig. Előbb-utóbb az ember egészsége veszélybe kerül, vagy megalkuszik.

Nem járható az az út, hogy a hatalom birtokosai megmondják az alkotmánybíróságnak, hogy a közvetlen demokrácia milyen körülmények között gyakorolható, azaz nem gyakorolható; ahol alkotmányozó ügyekben nem tehető fel kérdés. Erről azok döntöttek, akiknek az az érdeke, hogy alkotmányos erejű kérdésekben itt ne legyen népszavazás. Ebben az esetben ez a fajta alkotmányos berendezkedés az ő hatalmukat betonozta be.

Jól látható, hogy a társadalomban óriási feszültségek támadtak, és ezek oldása kétféleképpen lehetséges: vagy robbanással, forradalommal, forradalmi helyzettel; vagy valamilyen módon a feszültségek oldásával. Ha nem vagyunk, vagy nem leszünk képesek alulról felfelé szerveződve – és itt van a lokálpatriotizmus szerepe – bizonyítani, hogy ezeknek a helyi kezdeményezéseknek van igazán ereje és itt ismerik meg az emberek a maguk valójában.

Egy tízezres létszámú közösség az, ahol még személy szerint ismerik egymást az emberek. Ennél nagyobb létszámú közösség már csak közvetett információkkal rendelkezik. Megszakad az a fajta háló, mely kapcsolat a vezető és a vezetett között van. Ekkor már több réteg épül be közé. A vége az lesz - mint ami felé mentünk, sajnos megyünk – hogy már nem személyekre, nem erkölcsre, nem hitre, nem meggyőződésre, hanem színekre szavazunk, és arra a személyre, aki azt a lobogót viszi előre.

Itt helyben próbáljunk meg tenni a közügyekért, és ez vetüljön ki az országos politika felé. Ébresszük rá őket, hogy hosszú távon nem tartható az a fajta elszigeteltség, ami a státusz, mentelmi jog, kiváltságok, önmagukról alkotott kedvező törvényeket, kivételezettek lesznek önmaguk által alkotott törvények által. Most, amikor a politika művelőinek népszerűsége már népszerűtlenségi index, még mindig nem ébrednek fel? Kell nekünk egy forradalom ahhoz, hogy felébredjünk? Hát ébresztő, kedves országos politikusok! Ennek az országnak nyugalomra, stabilitásra, fejlődésre van szüksége. Tehát vegyünk már vissza magunkból, a kiváltságokból, hallgassák már meg az embereket. Ha már képviselők vagyunk, akkor az emberek valós érdekeit képviseljük és ne az önmagunkét!

Listár László tanár urat idézzük: „Martinovicsot azért a végén lefejezték. Mellékbüntetésként még végig kellett néznie társai kivégzését. Mert ez a történet vége. Polgármester úr említette a görögöknél a száműzetést. Nem akasztották fel a politikai ellenfeleket, csak száműzték. A vagyonát sem vették el. Ő sem vette el más vagyonát. Miltiádész megmentette Athént a perzsáktól. Ember tragédiája, athéni szín – a demagógok elérték: Miltiádészt száműzték. Aztán 10 év múlva Themisztoklész megint legyőzte a perzsákat. A demagógok őt is száműzték. Ez legyen fegyelmező jel. Az embereket lehet manipulálni. Manapság meg aztán ezen is túltesznek.

Befejezésül a patrióta meg a lokálpatrióta témához: Miltiádész a száműzetésbe belebetegedett. Aztán a fia harcolt a perzsák ellen. Themisztoklész felajánlotta szolgálatait a perzsa királynak. Bölcs ember volt, el is fogadta. Viszont, amikor meghalt éjszaka temették el, mert az athéniak nem túrték volna, hogy görög földben nyugodjon. Nem akarok Antigónéval példálózni.”

Lejegyezte: dr. Szijártó József